

[Niels Andersen.]

ligheden også skudt over målet, men jeg kan anføre, at det m²-tilskud, der blev indføjet i boligloven sidste år, jo netop skal afvikles over en årrække. Det er fastsat i loven, hvornår aftrapningen skal begynde, og hvornår dette tilskud helt skal forsvinde. Jeg må altså betegne dette her som et forslag, der følger tendensen op i den udvikling, der allerede er i gang, og det ville vel være unaturligt, om oppositionen ikke på et sådant område bød over det, der nu engang er foreskrevet i loven.

Med hensyn til afviklingen af offentlige udlån, der er anført med to gange 100 mill. kr., da er det nok værd at få at vide, at statslånene helt er standset pr. 1. oktober 1959. Pr. 1. oktober 1959 er der efter 1956- og 1955-loven og 1958-lovens overgangsbestemmelser bevilget statslån, som i alt forpligter staten med 600 mill. kr. Disse 600 mill. kr. har man altså givet tilsagn om i det boligbyggeri, der endnu ikke er færdigt. Må jeg spørge oppositionen: er det på dette område man vil spare 2 × 100 mill. kr.? Efter min opfattelse kan man selvfølgelig ikke, når tilsagn er givet, spare noget på dette område, og man kan i virkeligheden ikke gøre mere, end der er gjort på dette område, nemlig at standse statslånene.

Endelig nævner man fra oppositionens side rationalisering af den offentlige administration, og det spørgsmål har jeg været inde på. Der kan være mange gode tanker heri, og jeg kan kun se hen med en vis forventning til de lovforslag, der kommer vedrørende disse spørgsmål.

Det centrale i venstres og de konservatives oplæg er vel nok skattenedsættelsen på 800 mill. kr., hvor man også vil anvende et nyt skattesystem. Der synes jeg at det er værd at erindre om, at der jo allerede i denne regeringstid har fundet væsentlige ændringer sted i skattelovgivningen. Den lov, vi sidste år gennemførte, betød, at man gennemførte en proportional beskatning i praktisk talt alle bykommuner her i landet. Bortset fra enkelte kommuner har man altså nu gennemført proportional beskatning for kommuneskattens vedkommende.

Man siger fra oppositionens side, at den omlægning af skatten, man lavede i boligloven sidste år, kun har betydet, at budget-

terne i kommunerne er steget. Det er jo rigtigt, at budgetterne er steget, men jeg ved ikke, om man kan misbillige det. Der er jo kommunalt selvstyre her i landet, så hvis man vil kritisere dette forhold, er det ikke lovgivningsmagten, der her skal kritiseres, så må oppositionen rette bebrejdelsen mod kommunalbestyrelserne. Man kan ikke fra lovgivningsmagtens side gøre andet end at stille beløbene til rådighed, og har disse kommuner så et sådant styre, at de forøger deres budgetter, er vi ude af stand til at gøre noget herved.

Hvad angår statsskatten, vil jeg også gerne understrege, at vi i udskrivningsloven sidste år påbegyndte en proportional beskatning. Vi fik den sidste år kun ført op til ca. 12 000 kr. skattepligtig indkomst, men jeg håber, det bliver muligt i år at komme videre, jeg håber virkelig, at vi kan sætte denne grænse noget højere op; skal vi prøve at nævne et tal, må det være et sted mellem 15 000 kr. og 18 000 kr. i skattepligtig indkomst, sådan at man får proportional beskatning, altså beskatning med en ensartet procent, op til bruttoindkomster på 24 000 kr.-25 000 kr. Det er nok ikke helt galt, hvis vi kommer frem til noget i den retning.

Jeg må sige, at jeg håber, at den beskatningsprocent på 24, man gennemførte sidste år, kan sættes noget ned. (*Poul Møller: Dog!*). Ja, det håber jeg. Vi er altså i og for sig inde på den samme linje, ærede medlem. Det er bare det sædvanlige, at er man oppositionsparti, skal man byde over. (*Poul Møller: Under!*). Med hensyn til skattelettelse er det i hvert fald over. Men linjen er altså den samme. Man har det bestemte indtryk, at nu har oppositionen opdaget, i hvilken retning udviklingen finder sted; nu er vi minsandten kommet bagefter, har de sagt til sig selv, nu må vi skynde os at udforme noget i samklang med den udvikling, der finder sted, og så er der ikke andet at gøre end at være et hestehoved foran regeringspartierne. Det er i virkeligheden det, der foregår ikke alene på skatteområdet, men på mange andre områder.

Videre ønsker man ophævet ejendoms-skatte for statsskattens vedkommende. Jeg har allerede kommenteret det spørgsmål, men jeg vil i forbindelse dermed sige, at vi skal vel nok søge frem imod en revision af